

Mål C-708/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

30 december 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

County Court at Birkenhead (Förenade kungariket)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

30 december 2020

Kärande:

B T

Svarande:

Seguros Catalana Occidente

E B

VID COUNTY COURT AT BIRKENHEAD målnummer [utelämnas] **I**
MÅLET MELLAN

B T

kärande

-och-

1) SEGUROS CATALAN A OCCIDENTS

2) E B

svarande

BESLUT

[utelämnas] **den 30 december 2020, efter att ha meddelat skriftligt beslut i detta mål den 22 december 2020 då rätten prövade kärandens ansökan om**

prövningstillstånd innan målet förklarades vilande för att låta parterna begrunda lydelsen i begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen

[utelämnas]

OCH DÅ rätten har gjort bedömningen att det, för att kunna avgöra målet, är nödvändigt att klargöra vissa frågor rörande tolkningen av artikel 13.3 i förordning (E[U]) nr 1215/2012 och att det är lämpligt att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen avseende dessa frågor

BESLUTAS FÖLJANDE:

1. De frågor som anges i bilagan till detta beslut angående tolkningen av artikel 13.3 i förordning (E[U]) nr 1215/2012 hänskjuts till EU-domstolen för förhandsavgörande i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF).
2. Detta beslut ska omedelbart översändas till EU-domstolen.
3. Målet mot de båda svarandena vilandeförklaras i avvaktan på att ett förhandsavgörande meddelas.
4. [utelämnas]
5. [utelämnas]
6. Kärandens ansökan om prövningstillstånd med avseende på de konstateranden som avser artiklarna 17 och 18 i förordning (E[U]) nr 1215/2012 avslås. [utelämnas]

[utelämnas] **[Orig. s. 2]**

BILAGA

A. DEN HÄNSKJUTANDE DOMSTOLEN

- 1 Denna begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt framställs av County Court at Birkenhead, i England och Wales. [utelämnas]

B. PARTERNA

- 2 Käranden har hemvist i England och Wales [utelämnas].
- 3 Den andra svaranden har hemvist i Republiken Irland och äger en fastighet belägen i [utelämnas] Alicante, Spanien (nedan kallad fastigheten). [utelämnas].

- 4 Den första svaranden var, vid samtliga i målet relevanta tidpunkter, en försäkringsgivare med säte i Spanien och tillhandahöll den andra svaranden allmän ansvarsförsäkring avseende fastigheten. Den första svaranden har inte anslutit sig till den andra svarandens invändning om bristande behörighet eller hemställan om denna begäran om förhandsavgörande.

C. SAKEN OCH DE FAKTISKA OMSTÄNDIGHETERNA I MÅLET

- 5 Käranden gör gällande följande, vilket inte har vidgåtts av den andra svaranden;
- a) Genom ett avtal som ingicks av en av kärandens familjemedlemmar för kärandens räkning, åtog sig den andra svaranden att tillhandahålla käranden och hennes familj sju nätters övernattning i fastigheten från och med den 31 mars 2018.
 - b) Boendet bokades och betalades på internet.
 - c) Till fastighetens faciliteter hörde en klinkertäckt uteplats som ledde till en simbassäng. [Orig. s. 3] [Orig. s. 4]
 - d) Den 3 april 2018 gick käranden, som då var 83 år gammal, över uteplatsen mot simbassängen när hon ramlade ner från ett dolt trappsteg och landade på sin högra sida (nedan kallad olyckan).
 - e) Till följd av olyckan ådrog hon sig frakturer i höger höft och handled samt sår i pannan, vilket hon opererades för i Spanien. [utelämnas]
- 6 Käranden avser att väcka talan mot den andra svaranden med anledning av hennes skador och förluster. Käranden hävdar att den andra svaranden hade en inom- och utomobligatorisk skyldighet gentemot henne att visa rimlig aktsamhet och omsorg så att det var rimligen säkert att använda fastigheten, och att denna skyldighet åsidosattes. Käranden hävdar (bland annat) att det förelåg en skyldighet att installera räcken intill trappan och/eller en varningsskylt och/eller märka ut trappan på något sätt. Den första svaranden bestrider ansvar, eftersom den andra svaranden inte har godtagit den engelska domstolens behörighet eller delgett/inkommit med svaromål.
- 7 Stämning utfärdades vid County Court Money Claims Centre i England och Wales den 14 april 2019 och delgavs därefter svarandena [utelämnas]. Käranden gjorde gällande att domstolarna i England och Wales var behöriga att pröva talan mot den första svaranden enligt artiklarna 11.1 b och 13.2 i förordning (E[U]) nr 1215/2012 (nedan kallad **den omarbetade Bryssel I-förordningen**). Den första käranden bestred inte domstolarnas behörighet och ingav ett svaromål. I svaromålet medgav den första svaranden att i) den tillhandhöll den andra svaranden försäkring för uthyrning av fastigheten till betalande gäster och ii) den var skyldig att utge ersättning till henne med anledning av hennes ansvar för olyckan med förbehåll för ”*eventuella begränsningar eller inskränkningar i försäkringsvillkoren*”. Målet överfördes därefter till County Court at Birkenhead.

- 8 Genom en inlägga som ingavs den 29 januari 2020 framställde den andra svaranden en invändning om att domstolarna i England och Wales saknar behörighet att pröva talan mot henne.
- 9 Innan inlagan kunde prövas, och till följd av ytterligare information som lämnades som svar på del 18 i kärandens begäran om ytterligare information, klagade den första svaranden sin ståndpunkt och hävdade att begränsningarna eller inskränkningarna i försäkringsvillkoren innebar att försäkringen inte omfattade den andra svarandens användning av fastigheten som semesterboende för betalande gäster. Den första svaranden bestred därför att den var skyldig att utge ersättning till den andra svaranden med anledning av olyckan och yrkade därefter att kärandens talan gentemot bolaget skulle avvisas. Giltigheten och omfattningen [**Orig. s. 5**] av försäkringsskyddet är fortfarande tvistig mellan käranden och (enbart) den första svaranden. [utelämnas] Den första svarandens yrkande om att talan ska avvisas har vilandeförklarats i avvaktan på att förhandsavgörande meddelas.
- 10 Vid tidpunkten för förhandlingen avseende den andra svarandens yrkande, hävdade käranden att domstolarna i England och Wales var behöriga att pröva talan mot den andra svaranden enligt artikel 13.3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen. Käranden hävdade även att domstolarna i England och Wales var behöriga att pröva talan enligt artiklarna 17 och 18 i samma förordning.
- 11 Den andra svarandens invändning prövades av distriktsdomstolen [utelämnas] den 7 december 2020. I den dom som meddelades den 22 december 2020 slog County Court at Birkenhead fast att den inte var behörig enligt artiklarna 17 och 18. Käranden har för avsikt att överklaga det avgörandet, men denna begäran om förhandsavgörande ger under alla omständigheter inte upphov till frågor avseende avsnitt 4 i den omarbetade Bryssel I-förordningen. Rätten sammanfattade parternas argument avseende artikel 13.3 och fann att det var nödvändigt att hänskjuta frågor till EU-domstolen för att den ska kunna anta ett slutligt avgörande avseende den andra svarandens invändning om att den engelska domstolen saknar behörighet.

D. ANFÖRDA NATIONELLA BESTÄMMELSER

- 12 Under 2015 prövade Court of Appeal of England and Wales, i målet **Hoteles Pi Aero Canarias SL/Keefe [2016] 1 WLR 905**, tillämpningsområdet för artikel 11.3 i förordning (EG) nr 44/2001 (nedan kallad Bryssel I-förordningen) (nu artikel 13.3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen).
- 13 De faktiska omständigheterna var följande:
 - a) Den andra svaranden, Hoteles Pinero Canarias SL, var ett spanskt bolag som ägde och drev ett hotell.

- b) Den första svaranden, Mapfre, var den försäkringsgivare som tillhandahöll den andra svaranden ansvarsförsäkring.
 - c) Käranden var en engelsk semesterfirare som skadades på den andra svarandens hotell.
 - d) Käranden väckte talan mot svarandena vid engelsk domstol.
 - e) Den första svaranden godtog att engelsk domstol var behörig.
 - f) Den andra svaranden invände att engelsk domstol saknade behörighet.
 - g) Käranden åberopade artikel 11.3 i Bryssel 1-förordningen till stöd för att den engelska domstolen var behörig. **[Orig. s. 6]**
- 14 Court of Appeal fann att den var behörig att pröva talan mot det spanska hotellet när den prövades i samma rättegång som den talan som hade väckts direkt mot den försäkringsgivare som tillhandahöll hotellet ansvarsförsäkring.
- 15 Hotellet överklagade detta avgörande till Supreme Court, som i augusti 2017 hänsköt följande tolkningsfrågor till [utelämnas] [EU-domstolen] (se **mål C-491/17, EUT [C 347] 1[[utelämnas]6] oktober 2017 [s. 18]**):
- ”a) Krävs, för att artikel 11.3 i Bryssel I-förordningen [nu artikel 13.3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen] ska vara tillämplig, att den skadelidande personens anspråk gentemot försäkringstagaren/den försäkrade avser en försäkringstvist i den meningen att den väcker en fråga rörande försäkringsvillkorens giltighet eller verkan?*
 - b) Krävs, för att artikel 11.3 ska vara tillämplig, att det föreligger en risk för motstridiga domar om inte talan får väckas i samma mål?*
 - c) Har domstolen ett utrymme för skönsmässig bedömning när den fattar beslut om huruvida en talan som omfattas av artikel 11.3 ska få väckas i samma mål?”*
- 16 Efter att parterna och kommissionen inkommit med skriftliga yttranden, avgjordes målet genom förlikning, och begäran om förhandsavgörande återkallades.
- 17 Enligt de ordinarie reglerna om prejudikat i England och Wales är en lägre domstolsinstans bunden av en högre domstolsinstans avgöranden. I detta fall är County Court at Birkenhead en lägre instans i förhållande till Court of Appeal.
- 18 Parterna har inte åberopat några andra bestämmelser i nationell rätt angående inom- och utomobligatoriska förpliktelser.

E. ANFÖRDA UNIONSRÄTTSLIGA BESTÄMMELSER

19 I artikel 10 i den omarbetade Bryssel I-förordningen föreskrivs följande:

”För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet bestämmelserna i detta avsnitt, om inte annat följer av artiklarna 6 och 7.5.”

20 I artikel 13 i den omarbetade Bryssel I-förordningen föreskrivs följande:

”1. fråga om ansvarsförsäkring får, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade. [Orig. s. 7]

2. Bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 12 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.

3 Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.”

21 I domen **Kabeg/MMA Iard (mål C-340/16)** avsåg den fråga som hade hänskjutits till EU-domstolen huruvida en arbetsgivare som betalade sjukersättning till den skadelidande kunde anses vara den ”svagare parten” i förhållande till den utomstående försäkringsgivare som tillhandahöll ansvarsförsäkring, för att kunna åberopa bestämmelserna om domstols behörighet i avsnitt 3 i Bryssel I-förordningen. Generaladvokaten Bobek bedömde i sitt förslag till avgörande huruvida tvisten i fråga kunde klassificeras som ”en försäkringstvist”. Hans förslag till avgörande innehåller följande avsnitt ([förslag till avgörande av den 18 maj 2017, ECLI:EU:C:2017:396] i [punkt] [36]):

”Jag anser att det varken är nödvändigt eller klokt att fastställa en allmän och uttömmande definition av vad som avses med en ’försäkringstvist’ och således vad som avses med en ’försäkring’. Detta kan överlåtas åt doktrinen. Det finns emellertid en omständighet som framgår av rättspraxis och som naturligt passar in i logiken bakom systemet med Brysselkonventionen/förordningarna. Med avseende på internationell behörighet utgörs grunden för att klargöra vad som är en ’försäkringstvist’ av den ’juridiska handling’ som ligger till grund för tvisten. Klargörs det i den juridiska handling på grundval av vilken en talan väcks mot en viss svarande (med andra ord orsaken till talan) vilka rättigheter och skyldigheter som följer av försäkringsförhållandet? Om så är fallet, kan tvisten bedömas vara en försäkringstvist.”

22 Generaladvokaten Bobek kom fram till att detta begrepp måste tolkas självständigt och enhetligt. Grunden för begreppet är en ”juridisk handling” (med andra ord måste man avgöra vad som ligger till grund för talan mot en viss svarande). Han

drog slutsatsen att en tvist omfattas av tillämpningsområdet för avsnitt 3 ”om den avser rättigheter och skyldigheter som följer av ett försäkringsförhållande”. I domen uttalade sig EU-domstolen inte direkt om i vilken utsträckning en talan måste avse ”en försäkringstvist” för att omfattas av tillämpningsområdet för avsnitt 3 eller vad som avses med en ”försäkringstvist”.

- 23 I domen **Kabeg** fann dock EU-domstolen 1) att begreppet ”den svagare parten” ska ha en större räckvidd när det rör sig om försäkringstvister än i fråga om konsumenttvister och tvister om anställningsavtal, 2) att en arbetsgivare, som har övertagit en anställds ersättningsanspråk, kan betraktas som en person som har lidit skada i den mening som avses i avsnitt 3 i förordningen (oavsett arbetsgivarens storlek eller rättsliga form, 3) att den aktuella [**Orig. s. 8**] arbetsgivaren kan betraktas som ”den svagare parten” i förhållande till försäkringsgivaren, vilket innebär att 4) ”... en arbetsgivare vilken har övertagit de rättigheter som tillkommer en anställd som skadats i en trafikolycka och vilken har fortsatt att betala ut lön till den anställde, i egenskap av ’skadelidande’ kan väcka talan mot det i olyckan inblandade fordonets försäkringsgivare vid domstolarna i den medlemsstat där arbetsgivaren är etablerad, när en sådan direkt talan är tillåten”.
- 24 EU-domstolen fick inte tillfälle att pröva tolkningsfrågorna i målet **Keefe**, och det var inte heller aktuellt med ett förslag till avgörande från en generaladvokat.

F. SAMMANFATTNING AV PARTERNAS ARGUMENT

- 25 Käranden har anfört följande:
- a) Enligt engelsk rättspraxis, som bygger på domen **Keefe**, kan en käreande väcka talan mot en försäkringstagare med hemvist i utlandet i ett mål mot en försäkringsgivare med hemvist i utlandet enligt artikel 13.3.
 - b) Av de skäl som har angetts i domen **Keefe** skulle en teleologisk tolkning av artikel 13.3 utgöra stöd för att talan får väckas mot försäkringstagaren i ett mål mot försäkringsgivaren när käranden yrkar skadestånd från båda för uppkommen personskada och därmed sammanhängande följdskador.
 - c) Det krävs inte att det föreligger en ”tvist” mellan försäkringsgivaren och försäkringstagaren rörande försäkringsvilkorens giltighet eller verkan. Det enda villkor som måste vara uppfyllt enligt artikel 13.3 är att den lag som är tillämplig på den direkta talan mot försäkringsgivaren, i detta fall spansk rätt, tillåter att talan mot försäkringstagaren och den direkta talan mot försäkringsgivaren prövas i samma rättegång.
 - d) Vidare är det under alla omständigheter så, att när det föreligger en sådan tvist mellan försäkringsgivaren och försäkringstagaren, tillåter artikel 13.3 att talan mot försäkringstagaren och talan mot försäkringsgivaren prövas i samma rättegång.

26 Den andra svaranden har anfört följande:

- a) Artikel 13.3 är endast tillämplig på en talan som rör en försäkringstvist.
- b) Kärandens talan avser skadestånd för skador och följdskador som har uppkommit till följd av ett påstått vårdslöst tillhandahållande av semesterboende. Den avser inte en [**Orig. s. 9**] försäkringstvist, och så blir inte fallet bara för att talan har väckts i samma mål som den direkta talan mot försäkringsgivaren.
- c) Vidare blir det inte en försäkringstvist genom att det föreligger en tvist mellan försäkringsgivaren och den skadelidande rörande försäkringsvilkorens giltighet eller verkan.

G. SKÅLEN TILL ATT FÖRHANDSAVGÖRANDE BEGÄRS FRÅN EU-DOMSTOLEN

27 De frågor som hänskjuts genom denna begäran om förhandsavgörande väcker tre olika frågeställningar, nämligen följande:

- a) Om en skadelidande väcker talan mot den påstådda skadevållarens försäkringsgivare i sin hemvistmedlemsstat, i enlighet med artikel 13.2 i den omarbetade Bryssel I-förordningen, kan den skadelidande, enligt artikel 13.3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen, få den talan som väckts mot den påstådda skadevållaren prövad i samma rättegång, om talan mot den påstådda skadevållaren inte avser ”en försäkringstvist” (nedan kallad **den första frågeställningen**)?
- b) Vad avses med ”försäkringstvist” enligt avsnitt 3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen (nedan kallad **den andra frågeställningen**)?
- c) När det föreligger en tvist mellan käranden och försäkringsgivaren rörande försäkringsvilkorens giltighet eller verkan, medför den omständigheten att det föreligger en sådan tvist att det är möjligt för käranden att få sin talan mot den påstådda skadevållaren prövad i samma rättegång som den som avser talan mot försäkringsgivaren i kärandens hemvistmedlemsstat, enligt artikel 13.2 (nedan kallad **den tredje frågeställningen**)?

28 Skälen för att hänskjuta de frågor som den **första frågeställningen** avser (frågorna a och d) till EU-domstolen är följande:

- a. I domen **Odenbreit/FBTO Schadeverzekerhtgen NV (mål C-463/06[**, av **den 13 december 2007, ECLI:EU:C:2007:792]**), fastställde EU-domstolen att artikel 9.1 b i Bryssel I-förordningen (artikel 11.1 b i den omarbetade Bryssel I-förordningen) innebar att en försäkringstagare kunde väcka talan mot försäkringsgivaren i sin hemvistmedlemsstat, trots att försäkringsgivaren hade hemvist i en annan stat (förutsatt att en sådan rätt att

väcka direkt talan var tillåten enligt den lag som var tillämplig på försäkringsavtalet).

- b) I målet **Keefe** skulle engelska Court of Appeal ta ställning till huruvida en skadelidande som hade rätt att väcka talan, och som väckte talan, mot en [**Orig. s. 10**] påstådd skadevållares försäkringsgivare i den medlemsstat där den skadelidande hade sin hemvist (enligt artikel 9.1 b i Bryssel I-förordningen) kunde få sin talan mot den påstådda skadevållaren prövad i samma rättegång som den som avsåg den direkta talan mot försäkringsgivaren i enlighet med artikel 11.3 i Bryssel I-förordningen (artikel 13.3 i den omarbetade Bryssel [I]-förordningen). Court of Appeal fann att den skadelidande kunde få sin talan mot den påstådda skadevållaren prövad i samma rättegång som den som avsåg den direkta talan mot försäkringsgivaren, trots att den påstådda skadevållaren hade sin hemvist i en annan medlemsstat (under förutsättning att en förening av målet mot skadevållaren och målet mot försäkringsgivaren var tillåten enligt tillämplig lag) och (vilket är viktigt i förevarande mål) även om tvisten med den påstådda skadevållaren inte avsåg en försäkringstvist.
- c) Skälen för Court of Appeals avgörande i målet **Keefe** var enkelt uttryckt följande:
- i) Enligt domen **Odenbreit** krävdes det inte att det var fråga om en tvist rörande villkoren i försäkringsavtalet för att en direkt talan skulle kunna väckas mot en försäkringsgivare i den medlemsstat där försäkringstagaren hade sin hemvist (när försäkringsgivaren hade sin hemvist i en annan stat) enligt artikel 9.1 b i Bryssel I-förordningen.
 - ii) Enligt artikel 11.2 i Bryssel I-förordningen [artikel 13.2 i den omarbetade Bryssel I-förordningen] får en ”skadelidande” väcka talan mot skadevållarens försäkringsgivare i den medlemsstat där den skadelidande har sin hemvist (när försäkringsgivaren har hemvist i en annan stat).
 - iii) Enligt artikel 11.3 i Bryssel I-förordningen kan en skadelidande få sin talan mot skadevållaren prövad i samma rättegång som den som avser en direkt talan mot den påstådda skadevållarens försäkringsgivare (enligt artikel 11.2 i Bryssel I-förordningen) i den skadelidande partens medlemsstat, även om den påstådda skadevållaren har sin hemvist i en annan stat (om det är tillåtet enligt den lag som är tillämplig på rätten att väcka direkt talan mot försäkringsgivaren).
 - iv) Om det enligt artikel 9.1 b i Bryssel I-förordningen inte krävdes att det förelåg en tvist rörande försäkringsvillkoren (vilket fastställdes i domen **Odenbreit**) för att försäkringstagaren skulle kunna väcka direkt talan mot försäkringsgivaren, fanns det inte något skäl att kräva att det förelåg en tvist rörande försäkringsvillkoren för att det skulle vara

möjligt att få en talan mot den påstådda skadevällaren prövad i samma rättegång (enligt artikel 11.3 i Bryssel I-förordningen).

- v) Court of Appeal fann att dess tolkning av artikel 11.3 i Bryssel I-förordningen var förenlig med de syften som anges i skälen 13 (skydda den svagare skadelidande parten) och 15 (minimera risken för att **[Orig. s. 11]** oförenliga domar meddelas i två medlemsstater) i Bryssel I-förordningen (numera skälen 18 och 21 i den omarbetade Bryssel I-förordningen).
- d) I målet **Kabeg** framhöll generaladvokaten Bobek, eventuellt i strid med engelska Court of Appeals avgörande i målet **Keefe**, att det i fråga om samtliga artiklar i avsnitt 3 i Bryssel I-förordningen måste röra sig om en försäkringstvist. Generaladvokaten Bobek tog i detta avseende hänsyn till skäl 11 i Bryssel I-förordningen [skäl 15 i den omarbetade Bryssel I-förordningen] där det anges att behörighetsbestämmelserna måste uppfylla kravet på förutsebarhet och att det för att uppnå detta är viktigt att undantag från huvudregeln att talan mot svaranden ska väckas i dennes hemvistmedlemsstat ska tolkas restriktivt.
- e) Det är oklart huruvida EU-domstolen i domen **Odenbreit** (såsom Court of Appeal har antytt i domen **Keefe**) inte uppställde något krav på att det skulle föreligga en tvist rörande försäkringsavtalet för att artikel 11.2 i Bryssel I-förordningen skulle vara tillämplig. EU-domstolen godtog inte påståendet att det faktum att en direkt talan mot försäkringsgivaren enligt tysk rätt betraktades som en skadeståndsrättslig tvist avgjorde frågan huruvida det var möjligt att väcka talan mot försäkringsgivaren i den skadelidande partens medlemsstat, och påpekade att svaret på den frågan berodde på om talan mot försäkringsgivaren i allmänhet avsåg en försäkringstvist. Court of Appeals uppfattning att EU-domstolens avgörande i målet **Odenbreit** innebar att det inte var en förutsättning för att en skadelidande skulle kunna väcka talan mot en försäkringsgivare enligt artikel 11.2 i Bryssel I-förordningen att talan avsåg en ”försäkringstvist”, kan bero på olika synsätt i fråga om vad som avses med ”en försäkringstvist” (se **den andra frågeställningen** nedan).
- f) Engelska Supreme Court beviljade svaranden (den påstådda skadevällaren) i målet **Keefe** prövningstillstånd att överklaga Court of Appeals avgörande. Innan Supreme Court prövade överklagandet, hänsköt den tolkningsfrågor till EU-domstolen. Dessa frågor avsåg bland annat huruvida det krävs att den skadelidande personens anspråk mot den påstådda skadevällaren avser en försäkringstvist för att den skadelidande, enligt artikel 11.3 i Bryssel-I förordningen, ska kunna få sin talan mot den påstådda skadevällaren prövad i samma rättegång som den som avser den direkta talan mot den påstådda skadevällarens försäkringsgivare enligt artikel 11.2 i Bryssel I-förordningen (i båda fallen i den skadelidande partens medlemsstat). Europeiska kommissionen ingav yttranden till EU-domstolen till stöd för påståendet att talan mot den påstådda skadevällaren måste avse en försäkringstvist.

Överklagandet till engelska Supreme Court återkallades emellertid innan EU-domstolen fick tillfälle att pröva de frågor som hade hänskjutits av Supreme Court. [Orig. s. 12]

- g) Det är oklart vilka av de syften och politiska överväganden som ligger till grund för ”försäkringsundantaget” i avsnitt 3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen som bör ha företräde och det är angeläget att få vägledning av EU-domstolen i denna fråga.

29 Frågorna inom ramen för **den andra och den tredje frågeställningen (frågorna b och c):**

- a) Generaladvokaten Bobek tycks i målet **Kabeg** ha ansett att ”en försäkringstvist” innebär att talan i fråga måste avse rättigheter och skyldigheter som följer av försäkringsavtalet, men att det inte krävs att det föreligger någon tvist avseende försäkringsvillkoren. Generaladvokaten Bobeks förslag till avgörande i målet **Kabeg** föredrogs inom ramen för en direkt talan mot en försäkringsgivare enligt artikel 11.2 i Bryssel I-förordningen. Generaladvokaten Bobek ansåg att kravet att talan mot försäkringsgivaren skulle avse ”en försäkringstvist” var uppfyllt helt enkelt därför att talan mot försäkringsgivaren avsåg frågor om försäkringsgivarens rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsvillkoren. Det står inte lika klart hur en talan mot en påstådd skadevällare (den försäkrade enligt försäkringsavtalet) som man avser att få prövad i samma rättegång som den som avser den direkta talan mot försäkringsgivaren, skulle kunna avse ”en försäkringstvist”.
- b) Den första fråga som engelska Supreme Court hänsköt till EU-domstolen (se punkt 15 a ovan) antydde att ”en försäkringstvist” kunde innebära (till skillnad mot vad generaladvokaten Bobek gett uttryck för i förslaget till avgörande i målet **Kabeg**) att tvisten måste avse frågor rörande försäkringsvillkorens giltighet eller verkan.
- c) EU-domstolen ombeds därför att klargöra arten och omfattningen av kravet att det måste röra sig om ”en försäkringstvist” för att avsnitt 3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen ska vara tillämpligt, och i synnerhet när den skadelidande parten som väcker talan direkt mot en försäkringsgivare enligt artikel 13.2 i den omarbetade Bryssel I-förordningen avser att få sin talan mot den påstådda skadevällaren prövad i samma rättegång som den som avser den direkta talan mot försäkringsgivaren, i enlighet med artikel 13.3 i den omarbetade Bryssel I-förordningen, när den påstådda skadevällaren har sin hemvist i en annan medlemsstat.

30 Mot bakgrund av det ovan anförda hänskjuter County Court at Birkenhead nedan angivna frågor till EU-domstolen: [Orig. s. 13]

FRÅGOR SOM HÄNSKJUTS TILL

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

- a) Är det ett krav enligt artikel 13.3 i [utelämnas] [Europaparlamentets och rådets] förordning (E[U]) nr 1215/2012 [av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område] att den grund som den skadelidande åberopar för att väcka talan mot försäkringstagaren/den försäkrade rör en försäkringstvist?
- b) För det fall att tolkningsfråga a) ska bevaras jakande, är den omständigheten att den talan som den skadelidande avser att väcka mot försäkringstagaren/den försäkrade bygger på samma faktiska omständigheter, och har väckts inom ramen för samma förfarande, som den direkta talan som har väckts mot försäkringsgivaren, tillräcklig för att motivera slutsatsen att den skadelidandes talan avser en försäkringstvist, trots att saken i målet mellan den skadelidande och försäkringstagaren/den försäkrade saknar samband med försäkring?
- c) Vidare och alternativt, för det fall att tolkningsfråga a) ska besvaras jakande, är den omständigheten att det föreligger en tvist mellan försäkringsgivaren och den skadelidande rörande försäkringsvillkorens giltighet eller verkan tillräcklig för att motivera slutsatsen att den skadelidandes talan avser en försäkringstvist?
- d) För det fall att tolkningsfråga a) ska besvaras nekande, är det tillräckligt att det enligt den lag som ska tillämpas på den direkta talan mot försäkringsgivaren är tillåtet att talan mot försäkringstagaren/den försäkrade prövas i samma rättegång? **[Orig. s. 14]**